

SAMÞYKKTIR

123

14. maí

fyrir Sparisjóð Reykdæla.**I. KAFLI****Stofnun, nafn, ábyrgð og stjórn sjóðsins.****1. gr.**

Sjóðurinn heitir Sparisjóður Reykdæla og skal heimili hans og varnarþing vera í Reykdælahreppi í Suður-Þingeyjarsýslu.

2. gr.

Stofnfé sjóðsins skal vera minnst kr. 6000.00, er skiptist í 200 kr. hluti og stendur sem trygging fyrir innstæðufé viðskiptamanna. Stofnfjáreigendur skulu ekki vera færri en 30, og er stjórninni skylt að gera það, sem í hennar valdi stendur til að sjá um, að stofnfjáreigendur séu aldrei færri. Vextir af stofnfé skulu ekki vera hærri en í sparisjóðsdeild Landsbanka Íslands á hverjum tíma og greiðist stofnfjáreigendum við hver áramót.

Ábyrgð getur eigi fallið niður nema fyrir andlát, burtflutning úr lögsagnar-umdæminu, missi fjárforræðis, gjaldþrot, nauðasamninga eða ef maður verður öreigi á annan hátt. Stofnfjárframlag endurgreiðist eigi fyrr en við löglegt niðurfall ábyrgðar eða samkvæmt heimildinni í 22. gr. laga nr. 69 27. júní 1941.

3. gr.

Stjórn sjóðsins skipa þrjú menn. Skulu tveir þeirra kjörnir á aðalfundi úr flokki stofnfjáreigenda, en sá þriðji af sýslunefnd á sama tíma, og gildir kosning þeirra allra til fjögurra ára. Varamenn skulu kosnir af sömu aðilum. Hafi stjórnarnefndarmaður setið í stjórn í fjögur ár samfleytt, er honum ekki skylt að taka kosningu fyrr en að fjórum árum liðnum. Stjórnin kýs formann úr sínum flokki. Stjórn sparisjóðsins ræður starfsmenn hans og hefur umsjón með öllum framkvæmdum sjóðsins.

Tilkynna skal Stjórnarráðinu tafarlaust, hverjir kosnir eru í stjórn sjóðsins.

Birta skal í blaði því, sem flytur auglýsingar stjórnarvalda, hverjir séu stjórnendur sjóðsins og starfsmenn og hverjir geti undirritað kvittanir og aðrar yfirlýsingar svo að skuldbindandi sé fyrir sjóðinn gagnvart viðskiptamönnum hans.

Stjórnendur sjóðsins bera einn fyrir alla og allir fyrir einn ábyrgð á því, að ekkert af fé sjóðsins fari forgörðum fyrir hirðuleysi. Tapist eitthvað af fé sjóðsins fyrir handvömm eða óráðvendni sparisjóðsstjórnar eða einhverra starfsmanna sjóðsins, endurskoðunarmanna eða annarra, sem við hann eru riðnir, skal hlutaðeigendum skylt að bæta skaðann, ef krafizt er, og sæti þeir hegningu eins og lög standa til um sýslunarmenn hins opinbera.

4. gr.

Stjórnendur sjóðsins og starfsmenn mega ekki sjálfir taka lán úr sjóðnum. Eigi mega þeir heldur ábyrgjast lán úr honum fyrir aðra.

5. gr.

Við sparisjóðinn skulu að minnsta kosti vera tveir starfsmenn, féhirðir og bókarí. Skulu þeir eigi ráðnir til skemmri tíma en eins árs í senn, og er stjórninni heimilt að vikja þeim frá fyrirvaralaust, ef henni þykja nægar sakir til, en tafar-

- 123** laust skal fundur stofnfjäreigenda leggja fullnaðarúrskurð á málið. Það skal jafnan
14. maí vera aðalregla, er því verður við komið, að bæði féhirðir og bókarí séu viðstaddir, er greiðslur fara fram úr sjóðnum og í hann, og skulu allar greiðslur skráðar tafarlaust í dagssjóðbókina og aðrar þær bækur, sem greiðslan á heima í.

6. gr.

Stjórnarfundir skulu haldnir a. m. k. tvisvar á ári og ákveður stjórnin hvernig haga skuli daglegri starfrækslu sjóðsins. Aðalfundur skal haldinn eigi síðar en í aprilmánuði ár hvert og boðar formaður hann öllum stofnfjäreigendum með minnst viku fyrirvara.

Skulu þar lagðir fram reikningar sjóðsins fyrir næstliðið almanaksár með athugasemdum endurskoðenda og svörum stjórnar, og leggur fundurinn úrskurð á þá. Aukafundi boðar formaður á sama hátt, þegar honum þykir þörf á, eða minnst fimm stofnfjäreigendur æskja þess.

Fundur er lögmætur þegar helmingur stofnfjäreigenda mætir. Mæti eigi helmingur stofnfjäreigenda skal boða fund að nýju og er hann lögmætur hversu fáir sem mæta. Á fundinum ræður afl atkvæða og má enginn stofnfjäreigandi fara með meira en eitt atkvæði.

Ekki má gera breytingar á samþykktum sparisjóðsins, nema $\frac{2}{3}$ hlutar fundarmanna á lögmætum fundi samþykki.

7. gr.

Árságóði sjóðsins, að frádregnum öllum reksturskostnaði, skal lagður í sérstakan sjóð, og er það varasjóður sparisjóðsins og stendur sem trygging fyrir viðskiptum hans. Varasjóður sparisjóðsins skal vera í tryggu og auðseldum verðbréfum eða inneign hjá Búnaðarbanka Íslands eða Landsbanka Íslands.

II. KAFLI

Innlög, vextir o. fl.

8. gr.

- Það, sem lagt er inn í sjóðinn, færast inn í innstæðubók, og fær hver innlagsmaður reikning.
- Sem skírteini fyrir innstæðu fær hver innlagsmaður viðskiptabók með sömu yfirskrift og einkennistölu og í innstæðubók stendur.
- Ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi, má neita viðtöku á fé í sparisjóðinn eða gera að skilyrði, að féð skuli standa óhreyft a. m. k. eitt ár, en þá skal meiri hluti stjórnarinnar vera á því máli.
- Um eigur manna í sparisjóðnum verður eigi sagt öðrum en þeim, sem lögum samkvæmt geta krafizt þess.

9. gr.

Upphæð innlánsvaxta ákveður sparisjóðsstjórnin á hverjum tíma í samræmi við ákvæði gildandi laga. Sjóðnum er ekki skylt að horga vexti af því fé, sem stendur skemur en tvo mánuði í sjóðnum. Vextir af innstæðu skulu reiknaðir út að fullu og færðir í bækur sjóðsins við lok hvers árs. Í innstæðubókinni skulu vextir hvers innstæðueiganda lagðir við höfuðstól á reikning hans. Vextir reiknast eftir mánuðum þritugnættum og gjaldast vextir í eigi minni pörtum en heilum eyri.

10. gr.

Af fé, sem sparisjóðurinn ávaxtar með sparisjóðskjörum, verður greitt það, sem menn óska án uppsagnarfrests, þegar stjórn sjóðsins sér það fært, en heimta

má, að upphæðum, sem eru 1000 kr. og þar yfir, sé sagt upp með mánaðar fyrir- **123**
vara, og eigi er sparisjóðnum skylt að borga meira en kr. 2000.00 út úr sömu við- **14. mai**
skiptabók á mánuði hverjum.

11. gr.

Ekki má greiða neina upphæð af sparisjóðsinnstæðufé, nema því aðeins að viðskiptabókin sé sýnd, og skal þá upphæðin jafnframt skráð í hana. Ef sparisjóðurinn tekur við innlögum með þeim kjörum, að hægt sé að taka innstæðuna með ávisun, skal greinilega letrað á bókina, að hún sýni ekki ávallt rétta innstæðu og sé því ekki veðhæf.

Það er ekki á ábyrgð sparisjóðsins, þótt handhafi viðskiptabókar hafi ekki haft löglega heimild frá eiganda hennar til að fá útborgað fé það, er viðskiptabókin hljóðar um, eða eitthvað af því.

Þegar innlögum er veitt móttaka, án þess að viðskiptabók sé sýnd, skal gefa sérstaka kvittun fyrir innlögum, og skal þess getið í kvittuninni, að hún gildi aðeins þangað til upphæðin verður rituð í viðskiptabók innstæðueiganda, en það skal gert næst þegar viðskiptabókin er sýnd í sparisjóðnum.

12. gr.

Greiðist innstæða að fullu, skal skila viðskiptabókinni án endurgjalds, og glatist viðskiptabók, verður farið með hana eftir þar um gildandi lögum. Ef eigandi að innstæðufé eða erfingjar hans vitja eigi sjóðsins í 15 ár, til að taka við vöxtum eða segja upp höfuðstól, og eigi heldur innan 6 mánaða eftir áskorun í blaði því, er flytur auglýsingar stjórnarvalda, er öll innstæðan ásamt vöxtum orðin eign sparisjóðsins.

III. KAFLI

Um útlán.

13. gr.

Eignir sjóðsins skal ávaxta:

- a. Með því að kaupa ríkisskuldabréf eða önnur skuldabréf, sem telja má jafngóð;
- b. með því að lána fé til einstakra manna gegn áreiðanlegu fasteignaveði, í hæsta lagi $\frac{3}{4}$ af virðingarverði því, er lögskipaðir virðingarmenn meta, eða gegn sjálf-skuldarábyrgð einstakra manna eða félaga. Sjálfskuldarábyrgðarlán úr sjóðnum má þó því aðeins veita til lengri tíma en eins árs, að þau séu afborgunarlán með árlegri afborgun, og sé láninu fullkomlega lokið innan 10 ára frá lánveitingu;
- c. með því að kaupa víxla, sem sparisjóðsstjórnin álitur tryggja;
- d. Á hvern annan hátt, er stjórn sjóðsins telur heppilegan.

14. gr.

Sparisjóðurinn áskilur sér forvexti af öllum útlánnum. Vextir skulu ávallt greiddir ekki síðar en á gjalddaga, en bregðist það, greiði skuldunautur 1% árlega í dráttarvexti um þann tíma, sem dregist hefur að borga fram yfir gjalddaga.

15. gr.

Aldrei má veita lán úr sjóðnum, nema meiri hluti sparisjóðsstjórnar sé því samþykktur og hafi ákveðið hámark lánsupphæðar.

Skylt er sjóðnum, til þess að það sé tryggt, að hann geti, hvenær sem er, fullnægt skyldum sínum um greiðslu á innlánsfé, að eiga í sjóði innstæðu í banka, sem ríkið ábyrgist, og í tryggum, auðseljanlegum verðbréfum, minnst $\frac{1}{10}$ af innlánsfénu. Sjóður og bankainnstæður mega þó aldrei vera minni en 7% af innlánsfénu,

123 Þegar verðbréf, sem sparisjóðurinn kaupir, hljóða á handhafa, skal tafarlaust
14. maí láta nafnskrá bréfin sem eign sparisjóðsins.

Verðbréfaforða sjóðsins má því aðeins skerða, að meiri hluti sparisjóðsstjórnar samþykki.

16. gr.

Án samþykkis allrar sparisjóðsstjórnarinnar má sparisjóðurinn ekki taka lán til annars en þess að fullnægja skuldbindingum sínum gagnvart innstæðueigendum. Aldrei má sparisjóðurinn taka lán, nema meiri hluti sparisjóðsstjórnar hafi ákveðið það. Veðsetji sparisjóðurinn skuldabréf sín eða verðbréf fyrir slíkum lánum, skal þess nákvæmlega gætt, að jafnan sé í vörzlu sparisjóðsins fullgild skirteini frá lánveitanda fyrir geymslu veðsins. Skulu bækur sjóðsins einnig ljóslega bera með sér, hvar bréfin séu geymd og hver þau séu.

17. gr.

Ekki má sparisjóðurinn gefa út handhafaávisun á sjálfan sig.

IV. KAFLI

Um reikninga sparisjóðsins.

18. gr.

Reikningsár sparisjóðsins skal vera almanaksárið og skal ársreikningur hans ávallt vera saminn og lagður fram á skrifstofu sjóðsins fyrir lok marz mánaðar ár hvert.

19. gr.

Ársreikningur skal vera þannig gerður, að af honum sjáist glögg:

1. Hversu mikið alls hefur verið greitt í sjóðinn og úr honum á árinu;
2. hverjar tekjur hann hafi haft af starfi sínu á árinu og hver útgjöld hans hafi verið. Skal í því skyni semja reikning yfir rekstur sjóðsins á liðnu ári;
3. hverjar séu eignir sjóðsins í árslok og hverjar skuldir, eða hverjar skuldbindingar hvíla á honum. Skal í því skyni semja nákvæman efnahagsreikning fyrir sjóðinn eins og hagur hans stóð í árslok.

20. gr.

Semja skal við hver árslok sundurliðaða skrá yfir inneign allra innstæðueigenda, að meðtöldum vöxtum. Skal tala innstæðueigenda (viðskiptabóka) sjást nákvæmlega af skrá þessari. Einnig skal semja sundurliðaða skrá yfir öll þau lán, sem sparisjóðurinn á útistandandi, svo sem fasteignaveðslán, sjálfskuldarábyrgðarlán og handveðslán.

Semja skal sérstaka skrá yfir hvern flokk lánanna. Skrár þessar skulu bera með sér fyrir hvaða tímabil vextir eru greiddir af hverju einstöku láni, svo glögg sjáist hversu mikið er greitt fyrir fram af vöxtum, og eins af hverjum vextir eru vangildnir. Enn fremur skal semja sundurliðaða skrá yfir víxla þá, sem sparisjóðurinn kann að eiga í árslok og ekki eru innleystir. Gjaldldagi víxlanna skal tilgreindur á skránni og einnig skal sjást hvernig víxilréttar hefur verið gætt. Á öllum þessum skráum skal geta nafns hvers innstæðueiganda eða lántakanda svo og einkennistölu. Loks skal semja sundurliðana skrá yfir allar aðrar eignir sparisjóðsins svo og skuldir þær, sem hann er í við aðra.

21. gr.

Skyllt er sparisjóðnum að hafa reikninga sína jafnan í því horfi, er fyrirmyndir stjórnnarráðsins sýna,

V. KAFLI
Um endurskoðun.

123

14. maí

22. gr.

Endurskoðun á reikningum sjóðsins hafa með höndum 2 menn þar til kjörnir af sýslunefnd Suður-Þingeyjarsýslu til eins árs í senn. Þeir eiga frjálsan aðgang að öllum bókum, verðbréfum og öðrum skjölum sjóðsins, hvenær sem þeim þykir henta, til eftirlits, hvort heldur eru háðir í einu eða hvor um sig.

23. gr.

Endurskoðendum er skylt að hafa nákvæmt eftirlit með allri bókfærslu sparisjóðsins og gæta þess, að fylgt sé gildandi fyrirmælum um bókfærslu og rekstur sjóðsins í hvívetna. Skulu þeir benda á, ef eitthvað er athugavert, svo að úr verði tafarlaust bætt.

24. gr.

Ársreikning sparisjóðsins skulu endurskoðendur rannsaka, þegar eftir að hann er saminn, og skulu þeir hafa lokið starfi sínu fyrir aðalfund. Rita skulu þeir á reikninginn að rannsókn sinni lokinni vottorð sitt, að endurskoðun reikningsins sé lokið.

Reikningurinn með athugasemdum endurskoðenda skal síðan lagður fyrir aðalfund sparisjóðsins til úrskurðar.

25. gr.

Verði ágreiningur milli endurskoðenda um einhver þau atriði, er tilhögun á reikningsfærslu eða bókfærslu snertir, og þeir koma sér eigi saman, skulu þeir leggja ágreiningsatriðin fyrir sparisjóðseftirlitið til úrskurðar. Eins skal farið að, ef endurskoðendur komast að raun um, að rekstur sjóðsins sé ekki að öllu leyti lögmætur og ekki í samræmi við gildandi lög um sparisjóði, svo og reglugerð og önnur gildandi fyrirmæli um rekstur sparisjóða, ef stjórn sjóðsins bætir ekki tafarlaust úr því, sem ábótavant er.

26. gr.

Aðalfundur ákveður þóknun til endurskoðenda fyrir starf þeirra.

VI. KAFLI
Önnur ákvæði.

27. gr.

Þau atriði, sem eigi eru í samþykktum þessum, en varða þó sparisjóðinn, skal fara með samkvæmt gildandi lögum um sparisjóði og reglugerð fyrir sparisjóði frá 15. febrúar 1942.

Framanritaðar samþykktir staðfestast hér með.

Viðskiptamálaráðuneytið, 14. maí 1952.

Björn Ólafsson.

Yngvi Ólafsson.